

Cyklistické Krkonoše na podzim

CO S SEBOU

- Dobře promazané a udržované horské nebo trekingové kolo
- Cyklistická přilba
- Světlo dopředu a blikáčka dozadu (možná se budete vracet za šera)
- Odrazky ve výpletu
- Rukavice
- Funkční prádlo (odvádí pot od pokožky ven, kde se odpařuje a vy zůstáváte v suchu)
- Náhradní duše (kdo by chtěl lepit proraženou gumu, když je mokro a jen pár stupňů nad nulou)
- Základní nářadí včetně dvou malých montážních pák
- Nepromokavá a jasně barevná bunda s kapucí
- Dlouhé cyklistické kalhoty s vycpávkami
- Teplé pití v termosce
- Několik tabulek čokolády nebo sladká tyčinka (pro jistotu, kdybyste nenarazili na hospodu)
- Lékárnička
- Mobilní telefon (pro případné volání o pomoc)
- Peníze (nikdy nevíte, jestli se nebudete vracet vlakem nebo autobusem)



FOTO: ČTK

Krkonoše jsou pro cyklisty zaslíbenou zemí. Zvláště na horských a trekingových kolech tu najdou terény pro náročné túry i lehké vyjíždky do přírody.

Rájem pro méně výkonné jezdce je celé Podkrkonoší od Českého ráje po Trutnov a Vrchlabí. Odvážnější mohou ještě teď na podzim vystoupat až na nejvyšší krkonošské hřebeny.

Na hřebenech je však už nutné počítat se sněhem, vánicemi anebo aspoň studeným deštěm. Výjezd nahoru se tak může během pár okamžiků změnit ve vysilující boj o návrat do poněkud příjemnějších údolí.

Přejezd hor: Krkonošská diagonála

Klasická horská trasa zvaná Krkonošská diagonála se táhne celým pohořím z Harrachova do Žaclěře (anebo obráceně). Přibližně odpovídá zimní lyžařské magistrále. Měří jen sedmdesát kilometrů, neustále vede po asfaltu nebo širokých zpevněných cestách, a přesto ji běžný rekreační cyklista musí rozdělit na dvoudenní túru. Jede se totiž pořád z kopce do kopce a cyklisté se stále pohybují

v nadmořských výškách mezi šesti sty a třinácti sty metry. Je výborně vyznačená, ale přesto se vyplatí vzít si s sebou mapu a občas se do ní podívat. Značek na některých rozcestích je tolik, že se v nich dobře nevyznají ani místní lidé.

Vysoké hory: lanovkou

Na nejvyšší horu Sněžku je výjezd zakázán, ačkoliv na ni z polské strany vede dlážděná silnice a z české cesta sjízdná pro horská kola od Pomezních bud a Sovího sedla. Částečně si

ovšem užitek dalekých rozhledů můžeme vynahradit jinými kopci. Na Pláně, Medvědí a Černou horu nás vyvezou i s kolem lanovky, k rozhledně na Žalém vyjedeme po žluté značce z Vrchlabí nebo po červené z Benecka a na Rýchory vystoupáme po únavné lesní cestě ze Žaclěře.

Nejlepší kopec: Zlaté návrší

Králem krkonošských výjezdů je ovšem Masarykova silnice na Zlaté návrší. Sem v mi-